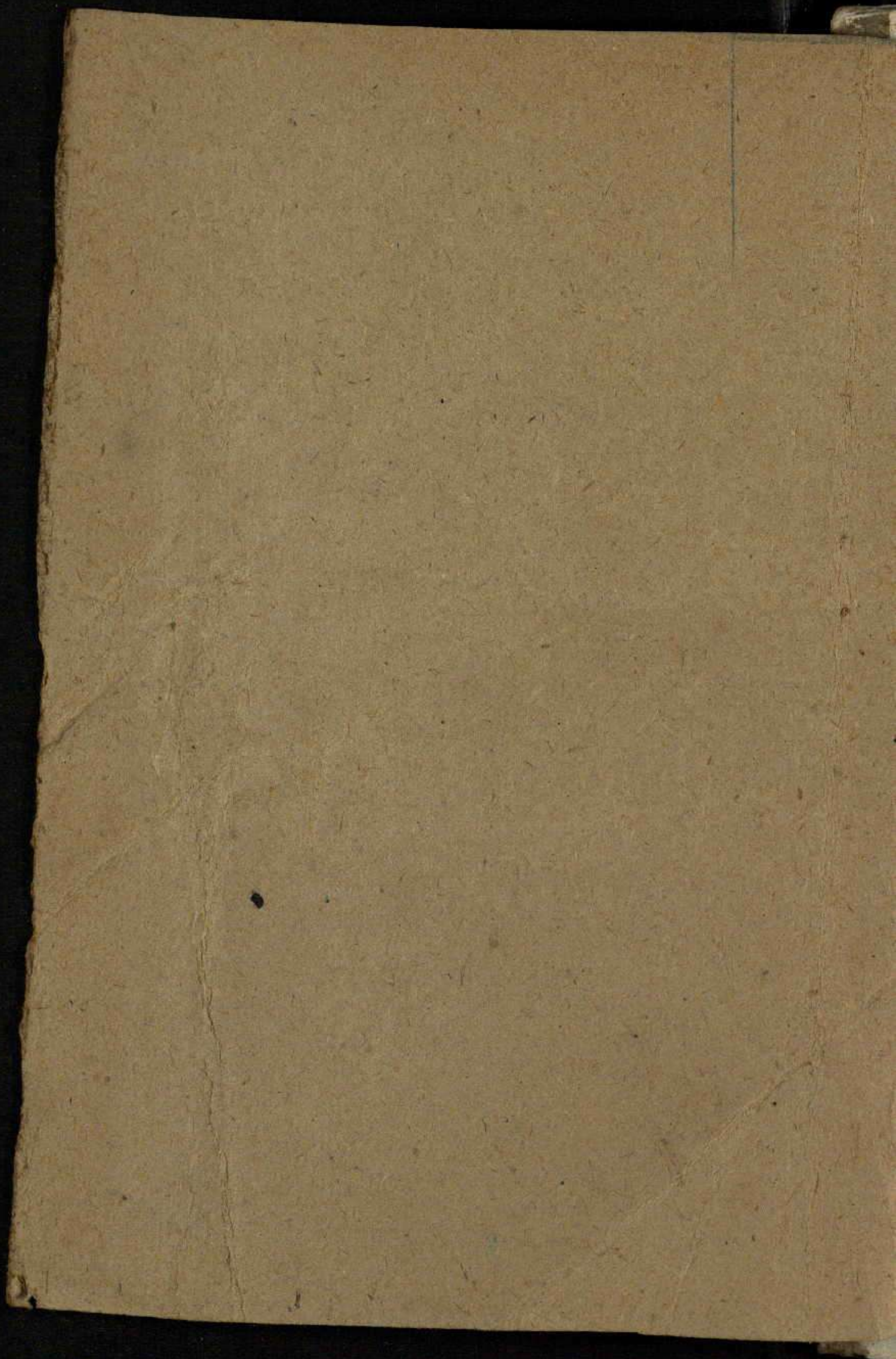

993

Ann	Præ	q.	N
189	11	9.	16.

MS. 604

La Alegria que dura. (1)
 Tótili en un acte
 original de
 Pau Montbellí.

Personas.

Juanet, jove de vinticinc anys
 anys que ha llegit bon llibre
 y ha tret profit de la lectura.
 Agneta, divuit anys; prome-
 sa de Juanet, noya distin-
 gida, apassionada y virtuosa
 per convicció.

Donya Clara; quaranta anys;
 Senyora distingida sensilla
 y de sentiments elevats.

Don Pudenti; cincuenta an-
 ys; home de gran criteri bas-
 ta instrucció y modelo de pe-
 ra y merit.

(1) Anàlisi de "La alegría que para"
 Obra de Faume Bonayol.)

Manuel Alcalde, Cincuenta
de anys, home jenerós, de cri-
teri y bon jersi.

Cristofol; cuarenta anys,
sobri actiu, animat y
treballador.

Reimon, vinticinch anys;
jove elegant, acomodat y
de bona societat.

Pere.

Pau.

Pep.

Antoni.

Quien. Chicot servicial y dili-
gent; mosso de cafe.

Musiçis y jern el el prople,
fots de bon humor.

Pestius.

Essent aquesta obra una
contraposició de "La Alegria
que passa", haberm judiciat

oportu no juntarles ab les
personas; les bestias dei-
xentes tranquiles pasto-
ran, treballan o en sos corals
descansen.

Per dret i esquerra en-
tengues la del espectador.

Acte Vnch.

La escena passa en un
poble unismit, distingit y
treballador de la Catalunya
espanyola en los Pirineus
Orientals. En el fons abres-
sent l'escenari hi ha la carre-
tera molt ben cuidada, al vol-
tant se veuen algunes botigas
modestas pero de bona apar-
iencia; un cafe a la esquerra
primer terme ab las vidrieras
molt netas y pintats de nou

ab un rotol que elici "Cofe
de la Alegria". debem de la
porta, algunas fuentes.
Ab fons esquerra una carre-
ta de pals uelomada ab flors,
que ha de servir de tablado
per els missichs. Ab la dreta
primer terme una iglesia
de perfecta arquitectura vi-
sentina ab tres gradons al
portal y una capellea ab dos
fancils exesos. Ab mitx de la
pleissa mitcha elobren de
platanos frondosos y plenas
de viola uelomada ab flors, y
algunas banchas, no curadas de
pedra, sino nous y si poden
ser de bon marmol millor.
Figura estar en plenas de
Abaitx y per conseqüent la

Coro de Passajons
mieu j'en de bon gust á la Cerdanya
á disfruta.

wera

Lo hayer patris son bo en tot ^{ce} Espanya
com el Cerdá. ~~II~~ II

aquest poblet abuy mes la gran
esta major.

II

tan ben rebut sera el projes
com el senyor. ~~II~~ II

II

den venim senya fer embuts
que aqui serem molt ben rebuts,

mieu j'en de bon gust á la Cerdanya
á disfruta.

II

Lo hayer patris son bo en tot ^{ce} Espanya
com el Cerdá.

0-0

~~II~~ ~~II~~
entarrim de dormeires
bien dormits,

m

tots vivim alegres
i divertits,

En temps de fred
i de calor

sempre estem
de bon humor ~~de~~ 0-0

a
e
f
c
d
e
f
g
h
i
k
l
m
n
o
p
q
r
s
t
u
v
w
x
y
z

naturalesa deura ostentarse
ab todos sus ojos, de la Primavera

Durará lo con de la iglesia
passejuran per la carretera
joves y moyses vestits ab los
trajes novos de festa mayor y
si pot ser, algun coche ele-
gem y algun pajes montat
en son briós cabell.

Son dos cuartos de cuatro.

Escena 1ª Introduccion

Al alzarse el teló son
^{alegre} y con repich de comparsas
per algunos momentos ^{Coro} y
~~acabar lo repich,~~ ^{luego,} se ven lo can
en la igless.

Coro de Penas.

Dulcissima Virgen
del cielo delicia
La flor que te ofrezco

recibe propicia.
Coro Benefico hiere
luminico rayo
del sol que engulama
las flores de Mayo.
Los prados semejan
esmeros jaredines
sembrados de roses
y suaves jazmines.

Agneta Dulcissima Virgen Se.
Escena 2.^a

Tuonet.

Tuonet. (Surt de la iglesia abans
de finir el coro y s'asentat
en un d'els pedrissos.) Aquest
canç sensills filtren en ma
anima y m'omplen el cor
de ternesa; ho agraeda! Sa
melodiosa veu penetra en
més sentits y m'transporta

a un mon d'encaens, que sols
als que gosar els conyels com-
pararse podran; ho admirada
mebe! Tu ets la dona que ha
imaginat ma fantasia, que ab
son ^{amor} ~~amor~~ ^{delepit} ~~delepit~~ ^{interessa} ~~interessa~~
has fet reyals mes somnis der-
rarnar a mans plenas felici-
tats y ben aurenses en ma
existencia. ¡Ho! beneit sia lo
dia que vingui en aquest po-
blel ahon tot me somria, ahon
vareix trobar salut amor y
amistat.

(Surten donas de la iglesi
y entre ellas Abneta.)

Escena 3^a

Juanet Abneta.

Abneta. ¡Juanet!

Juanet. ¡Hola Abneta!

Abneta. ¿Que fas aqui tot solet?

Juanet. Em delícia de escoltar
la ^{doça} melanciosa veu.

Agneta. (Abventant-se al seu costat.)
¿Vols dir que han amat bé els
cans que heben dedicat a
la Verge?

Juanet. Ab ma entera satisfacció;
m'heben fet passar un rato
deliciós.

Agneta. Bé heu amat encara
han sigut a entera satisfacció
d'el mestre.

Juanet. No escajeris; jo no so ni se-
re mai mestre, no so mes que
un mal afisionat.

Agneta. Mestre ets y t'ho torno a
dir, ^{has donat probas de} ~~ets un~~ bon músich,
y ^{mestre} ~~bon~~ ¿a qui es deu sino a tu el
que hi haja aquí un coro de ~~mestres~~
^{y maitrons}
y maitrons que es la admicció

de tot lo poble y forasters?
i et qui de tot sino a tu es que jo coneixca la mica?
Et mes el altres coneixements
molt utilils que has sabut co-
municar, ja qui es deu sino a
tu el bon gust que has desfer-
rat per las ^{bellas arts?} ~~musica~~? Per aquesta
raho ab dos anys que fa que
ets aqui has lograt las sim-
patias de tots; aqui tot hom
t'estima.

amet. No m'aculdis Agneta,
el poble no ha necessitat may
d'els meus pobres coneixements
puig que encan varen arribar
va veure la meba admiracio
cio al veure un poble treballa-
dor passifich e ilustrat en tot
encan pot verho un poble agricol,
(els de la capital creyem que lo poble no ha de ser un
reus y ella s'em abnon sabias el s'isore)
y de pocs recursos, jo si que dech
^{maguet}
a tot ell agrehirmen per lo molt

que m'han considerat y mes
que a ningú el son pare que
sens coneixem ni saber qui
era m'aculli estan malalt,
ab sos curadors y ls seus va-
reita recobren salut y obtenir
amor y treball.

Agnete. Ens ho has ben recom-
pensat, puriq' que ets un tre-
ballador de fama sens haber
volgut cobrar salari p' el teu
treball.

Juanet. (Prementli la ma.) La
recompensa tu me la has do-
nada Agnete a mans ple-
nes entregant-me son cor, y
son pare me la ha donada de
sobres consentir en nostre amor.
¿Com podria jo aspirar a tanta
dicha?

et el a

do-
§ 1.º Laí mes d'el cor em prometo
si no riquesas un ben estar,
cuem jo no puch donarte me
que mon amor y mon treball.
Cegreter. e queixice recompensa
la que tinch^{jo} en mes estima,
que todas las vanitats del mon.

~~que totas las riquezas del mundo.~~

Antonia. ¿Haberm fet justissia
Tuamet estimat; tu ho merei-
xes tot; poca recompensa es
mon amor.

Antonia. So un pobre descomparat
mos pares son vells y com jo
pobres, pero si tingues riquesas,
¿Compliria el or.

Antonia. No son las riquesas
las que fan la felicitat y et
dich ab certesa que no cam-
biaria mon amor y ma pro-
bresa per totas las riquesas
del mon.

Antonia. Si aixó es cert com no'n
dupto, tu m'has entregat lo
cor, y aqueixa es la joya mes
preuocla que puch desitjar. 5

Escena 4^a

Dits Pere, Pau, Pep y Antonia.

Pere, ¡Hola colomets! Sembla
que vos aprofiten.

Pau, ¡Voto al mon! Quina
pareja que ferem mes seclau!

Pep, Ho, això ja ho poden tornar
a dir.

Antoni, Haberm de confessar
que sou la enveja de las min-
yories y de les chicots.

Juanet, Ells em poden envejar.

Agnetta, Ellas també a mi.

Pere, ¿I quin dia menjem els confits?

Juanet, Ja estem amonestats; lue-
go que arribin els meus pares,
que ls esperem de un moment
al altre.

Pau, Abuy haurien de arribar
per ser la festa major que es el
dia mes senyalat i delicat.

Agnetta, ¡Ay ojala! desitjosa

estich de coneixels.

Antonet. Tjo de abraçarlos; dos
corrys fa que no'ls he so vist,
i p. e' b'sentem nos y prenem un
glop de cervesa que no refres-
cara.

(Passentem.)

Antonet. ¡Quien!

Quien. Alla va; (Presentanse.)

¿Que ofereix?

Antonet. Aquí haya jern que
no' refresca, que se set.

Quien. (Fregem las taulas.)

¿Que volen beure?

de Servesas pera tots.

Quien. Al moment serem servits.

(Entra y surt luego ab servesas.)

Antonet. Bon profit vos fassen y

ai' Deu nam.

Quien. ¡Dixó Antonet! ¿Que no vols

refrescar ab vosaltres?

Agneta. Festina la fimesa, el pa-
re m'estava esperant, ja refres-
caré ab vosaltres en un se don-
qui el ball.

Pep. ¿Ens ho promets?

Agneta. Vos dono paraula formal.

Alden viu. (Sur.)

Escena 5^a.

Dits menos Agneta.

Antoni. Els chops ens esperan
x brindelem per el felis enllaç
d'en Joanet y l'Agneta.

Tots. Brindelem. (Brincan els vasos.)

Juanet. Jo brindo també perquè
tots podau tenir la sort de tro-
bar una companya com la
que he trobat jo.

Pere. Aixis arribi a complirse son
desitx.

tot. I per molts anys, (Beuen.)

Pau. Bueno; y un cop cessats
i que no pensau fer lo vostre
viatge de recreo per França?

Rep. O per Espanya.

Antoni. O per Itàlia.

Pere O per Suïsa.

Antoni. No se lo que farem, es-
tem a les ordres d'el pare de
l'Agnetta y sera lo que ell dis-
posi, jo be ho desitjaria ja que
no he vist mes que Barcelona,
sa provincia y aquest pais
ple d'eneccens.

Pau. Noy, jo faconsello que vejis
primer de tot la França, el vent
trafich d'el port de Marsella,
el moviment de Burdeus, los
secreteris de Lion ^{el camorpani de Bejins y els} el moviment
de Burdeus, y sobre tot Paris,

aquell que no ha vist París
no s'el pot imaginar, nostra
Barcelona, no hauria dubte
que es una capital de vida
pròpia que fa rotlló entre les
capitals de Europa, però al
costat de París, no es mes que
un lluit vultueu; París es
entre totes la capital mes ale
gre y divertida no terival en el mon.
Però, Pau, no vull contractar el seu
entusiasme per la França, però
mira que la nostre Espanya
de monuments y records histo-
richs ^{com no'n he} ~~seu~~ ~~bons~~ ~~com~~ la primera
nació del mon, Madrid, encara
que ls baus vagin p'el carrer, es
una capital aristocratica, ab uns
edificis publichs que deixan ad-
mirar al arquitecto de mes bon

quest, de uns museos com no
de cap altre capital, no t'vull
parlar de Toledo, ^(la imperial) Cordova, Gra-
mada, Mérida, ²Valencia, Vilva
y ^{Palma} Garagoça perquè no acabari-
em may i y Sevilla. ¹ Quien no
ha visto Sevilla no ha visto ma-
ranyá, esta ciutat sui jeneris que
no se rival en el mon, e aquellas
juergas y aquella sel de las se-
villanas; Hòlé!

Hòlé!

Ablo' no existeix a Paris, ni
en cap part d'el mon. Deixo ara
de parlar de Barcelona que
ve de vent de tot Espanya, per-
que la coneixem tots pami a
pami fins al ultim recó.

Antonet, Palabu Pera Paleji que
acabas de fer de nostra Espanya

y't dich que no l'hi fem la
majoria d'els espanyols l'alo-
j'i que se l'hi deu; pero ehe tot
lo que he vist pera mi la Guisa
es la nacio de mes poesia; haya
notable en fabricario de zeloterias
un Ginebra ablo seu gran sach,
que es una presiositat, un Zurich
un St Lucerna, un Nefchadel,
aquella j'en tem passifica, San
myerna, aquells lacsos, aquellas
proclerios, aquella riquesa
de bestia, aquella agricultura,
jo m'he encarinyat el la
Guisa perque es el pais que
se sembla mes a la Cerdanya
y jo so molt Cerdà.

Pep., Roma, Roma, Juanet. Tu que
ehs artista, no m'oblidas la
Italia, allo es tot diferent de
lo que acabem de espli'cer.

jo tinc molt sentiment artís-
tic y vosaltres que també ha-
ben vist d'ello, crech que no m'
desmentireu, Roma, la ciutat
eterna, la ciutat d'els Cessars,
la primera en edificis y records
historichs que s'confonen en la
^{obscuritat de les belles arts,}
obscuritat d'els temps, Venecia
edificada en el mar, la ciutat me-
lancolica y romàntica per excelen-
sia; Verona record d'els seus apos-
tionats amants, fills de la ima-
ginació de Chesper, Ténova fra-
tria de Colón las magníficas
Pisa Liorna Ferrara Turin, ^{Pompeya} ~~ya~~
y Brindano las ciutats desenterradas y la
fontanesca Nápoli ab sa gran-
diosa bahia y el terrorífich vol-
can, els alegres napolitans y las
hermosas napolitanas cuels cos-
tums tanta semblança tenen

ab las nostras espanyolas, et
dich moy que allo' tot es poe-
sia, tot es art, y tu que ets bon
artista, passeguro que al ven-
rer allo' que clarsis extassiat,
motiscit.

Tuamet. Cert que m' quedo aver-
gonyit al sentir vostros estu-
riadas descripcions de paisos
que tots vosaltres habeu visitat
y jo pobre infelis no vos pueli
contar res perque no m' so mo-

quit may el el Born.

La joventut ser plasta no ~~pot~~ quedarme encorronida en el seu

país. ~~Qui es nest pensant~~ ~~fructuar.~~
Pera. Moy, el seu fortir sogra de

bona bossa y es home que no
l'hi dol gastar, estima molt
a sa filla y a tu tambe, aixis
es que no has de fer mes que
insinuarli y vos complaurá.

Tuamet. Aixis ho tinch de fer perque

m'hen habeu fet ^{despertat} ~~venir~~ moltes
ls. ~~I per molts anys~~ gaires.

Escena 6^a

Dits Cristofol.

otofol. (Surc amb una regadora
y's presa a regar.); Hola jo-
ventut galana!

ls.; Hola Cristofol!

un. Deixa la regadora y vina
a refrescar.

otofol. Est molt gust; no m'ho
hauren de dir dos vegades.

(Deixa la regadora y's dirigeix
a ells.)

Antonet. Aquí teniu lo vostre vas
que estava desterrat a la filla
d'el calale.

otofol. Donchs a la seba salut,
a la del seu promes y a la
de tots.

Antonet. Agreix y per molts anys.

Tots Ser molts anys.

Pera. ¿Tu esta tot preparat pera
el ball?

Cristofol. Tot esta arreglat.

Abans de las quatre arriben
els músichs de Puigcerdà y á
las quatre comensa el ball.

Pau (Consultam el relogje.) Feul-
tan sols cinch minuts.

Cristofol. ¿Cinch minuts? donchs
moms á la regadora, (Agafa
la regadora y s'apropa á regar.)

Pera. Ab la abundancia de pols
que hi ha, sortiran moltes
granotetas.

Cristofol. ¿Granotetas has dit?

(Paran de regar.) ¿Pera? lo que
sortirà de la pols seran gela-
pets, las granotetas es crien
en els viviers en forma de ceps

grosses o caps de bou, es cosa que
d'home ho sab messos els pallas-
sos que faen las forses, y aixó que
son molt espavilats perque han
conegut molt mor. (Begeu.)

Antoni. ¿Deus? en Toful & ha do-
nat una llibro de historia
natural.

Ha fet molt be
me. I se li agraeix. En Toful es
un home que sab moltes coses,
i molt treballador.

Aristofol. No se estar ^{may} parat (Begeu.)
No puch supri el ^{per a gratiar.} gaudul ^{una mala romja tingam -}
pet. Tota aquerxa emmarda
que veuen, tot ell ho ha
corregit.

Aristofol. La meua dona m'hi
ha donat un cop de ma.

Antoni. Fou goitx de veureu,

me. En ^{Antoni} Toful es home de bon gust.

Aristofol. Jo con tal que'l jover es

diverteixi; treballaré de francs,
Pepet. Això es de agrair.

Escena 7^a

Dits Ramon.

Juanet; Que veix!; Tu per aquí

Ramon?

(Molt admirat.)

Ramon; Ayay!; Voto al diemon-
tes!; Tu ets en Juanet!

Juanet. Ell mateix. (Estren-
yen la mà y mitx abressan.)

Ramon. Feya mes de dos anys
que no t'habia vist; me digne
^{for parer,}
ren que habias sortit a prendre
els aires de la Cerdeña... y
¡que corria! estas roita y sa;
cuasi no t'hauria conegut.

Juanet. Ho; he tornat de mort a
vida. (Presentant lo als com-
panyes.) En Ramon senties,
un dels meus millors amich

de Barcelona. Els presens son intims
amichs meus. serdars
y Pau. Molt servidor de vostre,
(Encaixant tots.)

pet y Antonet, Molt gust en
coneixel.

amon, Agreint.

amet. Quedas convidat a casa.

de y Pau, T'ai ballar cerdanas,

Josep y Antonet. T'contrapaus.

amon, ebb molt gust accepto.

Antonet. (Consultem lo relobche.)

T'ai proposit de cerdanas y

contrapaus, els missichs van a

arribar, y ab el permis de vostre

trabern de sortir ei rebels y a

fer la passa, si ens hi volen acompanyar.

amonet y Josep
Antonet y Josep
Tant encara cobra las ceresas

Antonet y Josep
y s'emporta els vasos.)

amon. Vajin sens cumpliments.

de y Pau (Encaixant.) ebb lo

~~Peregrin^{*} (Escriuient) ab lo~~

~~reu permis. Com gust. ex consue.~~

~~Pepet y Antonet, Servidor el q' voste,~~

~~Ramon, Grassias, iguals pens,~~

~~Eseena 2^a~~

~~Juanet, Ramon,~~

~~Ramon; Em deixats sorpres! Et~~

~~trobo enteramen transformat,~~

~~tan malaltis com estabau y ara~~

~~et veitx ab color sa y robust y has~~

~~ta tras cambiat de trajo estas~~

~~fet tot un mosso de pajés, vareitx~~

~~preguntar per tu als teus pares~~

~~y m eliqueren que per causa de~~

~~la salut d'habies traslaclat~~

~~de la Cerdaunya~~

~~Juanet. Si amich meu, jo estaba~~

~~peralt, y m aconsellaren aque~~

~~patis y els treballs manuals y~~

~~de fatiga, y cumplim al peu de~~

~~la lletra les prescripcions dels~~

(Tot he volgut venir a que
pari en temps de pair m'aveu
perienta entunip que oferia tota salut m'osura y aqui m'heu)

(de salut com tu sabes)

Pere. A cal Caballer se una cassetta,
 e la seba disposicio' (Encaixant
 y donant li una tarjeta.)

Ramon. Gracias. (Encaixant y
 canbiant tarjeta.)

Pere. Pot disposcer de cal Baro'.
 (Idem.)

Ramon. Pestima. (Idem.)

Pere. Meuni com vulger de cal
 Alcaiques. (Idem.)

Ramon. P'apressia. (Idem.)

Antonet. A cal Rey es e seba
 casa. (Idem.)

Ramon. Igualment los dich. Ra-
 mon Senties y Compayia, can-
 rer de la Princesa magatzem, es
 e casa de vestes. (Idem.)

Pere. Gracias.

Antonet. Pots estar content Ramon;
 tot un Caballer, un Baro', un

Marques y un Rey & Ofereixen
la seva casa.

Barnon. Verdaderament es cho-
cant que ls seus apellidos siguin
sots titols de noblesa.

Pere. En efecte, no podem estar
descontents, perquè el motiu
ens honra.

Jau. Aquí no es com en altres
pobles que el motiu acostu-
ma a ser ridicol o denigrant.

Pepet. Ens habern donat a conèixer
per el sobre nom perquè per l'
apellido, aquí aprensos som
coneguts, en la tarjeta que hi
habern entregat trobarà els noms
verdaders d'els seus servidors.

Antonet. Tots aquets alts personat-
ges, repeteixo l'hi ofereixen els
seus pactaus. *

Ramon; Es original! (Tourient.)
Tere y Pau. (Encaricant.) Abre lo seu
pernis, faent gust, faent gust
en coneixel.

Tuanet y Antonet. (Todem.) Servi-
dor de vostre.

Ramon. Gràcias igualment.

Escena 2^a

Tuanet Ramon.

Ramon; Em deixas sorpreses! Ab-
trobo enterament transformat,
faent melicetis com esterbecs y era
cet veite ab color sa y robust y has-
ta has canbiat de traje, estas
fet tot un mossa de pages, vareix
preguntar per tu als seus pares
y m'oligueren que per cause de la
salut t'havies trocladet a la Ger-
danya; jo he volgut veure aquest
païs en temps de primavera

per ser la estassio que ofereix
mes atractius, y aqui m'heus.
Tuonet. Si demich vreu; jo estava
perdut y m'acomwellaven
aquest pais y els treballs ma-
nuels y de fatiga, y cum-
plint al peu de la lletra
les prescripcions d'els

facultatiis, em provehi de un
trajo de vellut y esparde nyas
y m vareixa lloger de mosso en
una casa de payés; bingue la sort
de trobar un home de alguna
posició y jenerós; Paluel de de
aquest poble, ell y sa filla em
emidaren veijent ^{ya} cada dia au-
mentar salut y forsas y m ^{han} pro-
vistos un curisyo tan gran, que
ella em vol per marid y sempa-
re per jendre, jo estich percluda-
men encamorad de l'Agreba,

que es un curjel de bon doit.
Sempre han estat amich de averiduras.*
mon. ~~Em casant ab una frajesa.
mp. Jo si y pots creuer ab sequi-
retat, que no te cambiará per
la senyoreta mes rica y de mes
baxos qualitats.
mon. ~~Quent airis so del teu~~~~

~~modo de pensar; deixem que
critiqui el món y obeim los
impulsos de nostre cor.~~

~~Tuonet, Aixís ha de ser y ara que
sabs la meua historia, espero
que no m' descrivís peraque
sigui mes gran la sorpresa que
preparó.~~

~~Baron, Contu ab ma reserva
y dissimulo ja que vas ab bon fi.~~

~~Escena 3^a~~

~~Dits Manuel y Ayrreda.~~

~~Ayrreda, Tuonet; ¿Com es que no
vas a fer la passei ab els
compainys? els musichs
ja han arribat.~~

~~Tuonet, No he volgut deixar sol
a un Baron arrich meu
de Barcelona que m' ha es-
tat enraonant de la famili.~~

Si he estat

amet. És so canich de aventura
ara no' n' ho
ves Ramon, he entrat en reflec-
sió y estich convenent de que el
ben estar se troba en lo calor
de la familia; en un poblet
es viu en pau y tranquilitat,
no m' parlis el el barullo y
frenca colls de una capital.
amon. En totas parts es pot de-
^{bona} m' conducta y ser virtuos.

amet. Es veritat; pero haya un
adají que diu "La occasio fa el
lladre" y tambe la occasio fa
el visis; En quantas cosas malas
hauriam deixat de fer, si no
pensajes presentat occasio.
Et qui els visis s' han de bus-
car, allí ells venen e' trobarde;
els trobas a cada pas, et gaudan
la salut y el capital, y jo men-

Des hi he estat a sempre he
volgut retirarme, allí buscaba
la dicha, el plaer y trobaba el
mal estar y l'aburriment, aquí
la dicha y el ben estar han
vingut a ~~bucarme~~ trobarme
sens saber com, en una sensilla
payesa he trobat lo que may
he pogut imaginar, ella fa tre-
balls de dona de lo mes primo-
ros, que pugas imaginar, es
forta en contabilitat, escriu car-
tas ab una reclusió y lletra
intocchables, sab perfectament
el castelló y el francés, per in-
stint natural fa uns dibuixos
que son la admiració d'els in-
telijents, ab la ^{un parell d'anys} major facultat
ha apres música que jo mateia
i hi he ensenyat, toca l'armonium

y dirigèix los cans de las noyas
a la iglesia, y no s'esperis que per
això quedin en terra es treball
de casa; quisa a la perfecció, ella
donca cap a sot, enten la agri-
cultura, y la conducció d'el bes-
tió, al Institut ab la benavida de
treballadors que tenim a casa
encara no es de dia ella ja es
de peu a terra, tot ho dirigèix,
ella tot ho se per la ma, y lo que
es per altres un anochino, per
ella es una distracció; ^{com;} no aca-
baria may de enumerarte sos
merits; y el millor de tots, es
son cor noble, gran y caritatiu.
Aprobo la feba de ter mi-
nissió y ojala que m'hoques a
mi la sort que a tu s'ha locat.
amet, Imitam, y ^{pot ser} e reges que s'

10
24
So carai no vejis a buscar la
dicha entre donas que han
pres com un ofissi la galante-
ria, no trobaras mes que firiji-
men y egoisme; en una sen-
silla payesa he trobat l'amor
pur, natural y desinteressat,
creyes que donas com l'Estrella,
pocas, ben pocas n'hi ha.

Ramon. To felicitó amich Juanet y ha-
la Embeyó; so completament del seu
modo de pensar, pera ser felis en el
matrimoni no haya com se-
guir els impulsos de nostre cor.

Juanet. Aixis ha de ser y ara que
sabs la meba prosedensia y de-
terminassió, espero que no m'
descubriras per que siga mes
gran la sorpresa que preparo.

Ramon. Conta ab ma reserva y dissimulo
ja que vas per bon fi. (Se donan la ma)

Escena 2^a

Dits Manuel y Agneta,

Agneta, Tu anet; Com es que novas

a fer la passa ab els companys?

Els músichs ja han arribat.

Tu anet, No he volgut deixar sol

a un Bernon amic meu de

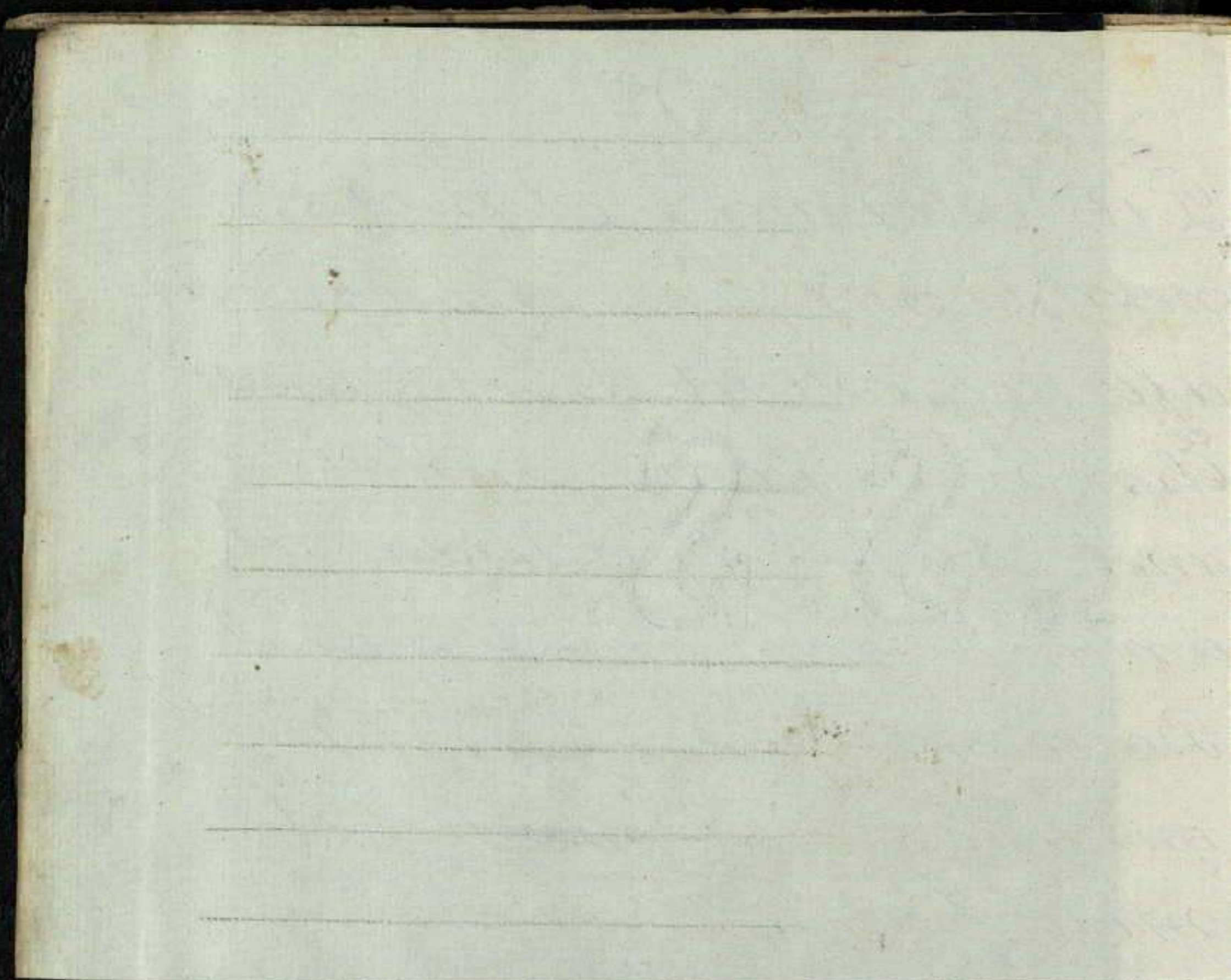
acaba de arribar y

Barcelona que m'ha estat

enrahonant ~~de mi~~ d'els

meus pares.

un debe

See

meteu. ¿ Es un amic deu?

Amiel. Un gran amic. Adpresen-

to a' ma promera y al seu pare.

Amiel. Com gust en coneixel.

Amiel. L'esperem a casa a' breuar,

a' sopar, a' dormir y a' disfrutar

de la festa d'el poble tan com

veste vulga.

Amiel. Paguem tan gran obsequi

y generositat.

Amiel. No es generositat; es

un deber obsequiar a' uns fo-

rasters y ab mes raho essent

l'amic d'el Tucuet.

Amiel. Tu ho crech; y amic de

euam erum eriduretas.

Escena 10^a

Dits Cristofol.

Cristofol. Tu ho tenism tot arreglat

Senyor Amiel.

Amiel. He volgut venir a' donar

un cop d'ull a la plassa y a
fe't dich Toful que ho has
arreglat be.

Juanet. Ho en Toful es un home
de bon gust y treballador.

Cristofol. I no vos penseu, que tot
aixó ho faite de franch, jo en
trebante de el lluisner el el
poble fai cualsevol sacrifici,
vuy que sigen el que llueixi
mes de tota la comarca y
cen horas al endorn.

Manuel. I ai fe de mosses que ho
sabs fer be, y en recompensa ja
ho sabs, com cada any tu y la
teba famili bebs ei la meba
fanta y visca la gresca. *

~~Cristofol. Gracias Ferrer e l'hoald;~~
~~aixó ho accepto, d'isner me'n vuy~~
~~cap perquè jo he de ser el primer~~

Cristofol. I el vi que peta,
Manuel. Si si; Cristofol; Disca
el Champany!

Cristofol; Quina història que
no'm pugem beure tot l'any!
Per lo demés Senyor Alcal-
de jo l'hi doni las gracies,
fo cant a manduca y eho-
relelo (fent ocasió de beure)
accepto; dinar no'm vull cap;
perque jo he de ser el primer
en contribuir al lluiment
de la festa meyor.

Manuel. Ben fet; això m'
agrada, que tot hom con-
tribueixi a la diversió; jo
ja t'inc dit al jovent que
no reparin en guespes; que
~~no pugem arribar a hont~~
no pugem arribar ells, hi
arribare jo; aixís els que

vingan á visitarnos ven-
rán la nostra esplendides
y no podrán dir que som
egoístas y que dormim y
estem ensepsits.

Pauvon. Pera mes lluiment
de la festa; han contractat
del vegeueta alguna mu-
sica el el tamburda?

Cristofol. ¿Que musica el el
tamburda ni que rabets!
Las millors coblas son las
de Puigcerda.

Pauvon. ¿Hayen bons
musicchs?

Cristofol. ¿Que si hayen
bons musicchs? el viris si
tenen habilitat, que el que
soea el flurviol y tamborino
posea mitcha preseta á la

punta de la timbaleta
y la fa bealtar ^{mitcha horeday} mentres
repiquen la Cerdana.

Poemon. Ja, ja, ja... es divertit
aquest home.

Tuonet. Es el bufó de la festa,
y bon ballador.

Cristofol. Aixó Tuonet ja ho
pots tornar e' dir; jo so tot
moviment, tot ballugadissa,
no'm parlin de jeure, ja'm
veura' com les hi cargole
en la cerdana y el contra-
pas, y pera fer la cançada
rodona, ningú com un
Tofol. (Abb importencia
donantse un cop al pit.)

Manuel. Deixó ningú'm
dupla.

Tuonet. ¡Oh! Aixó tot hom

oh sab.

(Eocum les euebre en lo
reloche et el poble y se
sent la musica llunyana
que toca l'himne cerola.)
el canuel. ¿ Sentiu? Ja Ferrim
aqui la bulla.

Escena 11^a

~~es contribuir al lluysser de
la festa major.
Manuel. Ben fet; aixis es pagada,
que tot hom contribueixi a la di-
versió; jo ja t'isich dit al jover
que no reparis en gastos, que
ahon no pugem arribar ells hi
arribare jo; aixis els que vinguen
a visitar nos veurán nostra es-
plendides y no podrán dir que som
egoistas y que
dompim y estem ensofrits. etc.
(Ho com las quatre en lo rebotic del poble y
(Se sen la musica llunyana.)
que toca Phime Berda.)
Sensis? Tu tenim aqueta bulda,
Manuel.~~

Escena 11^a

La musica, va apropant; sur-
ten las criatures, los nens ab
y banderetas, fiameras y espam y olas,
ramas de arbres y las nenas
ab coronas y rams de flors be-
llas y fan salt al compas de
la musica; luego es presentan

els fadrins majors, Pau, Pere
Pep ^(y Antoni) i Antoni portaran una ban-
dera o penó ab la inscripció
que digui "Societat de la bulla";
segueix la música y finalment
las noyas, joves y jens del poble, etc.
Para la música y pujan els mús-
ichs a la carretera y allí se como-
colocant los fadrins la bandera,
dean en puesto convenient;
En Cristoful fa fer puesto a la
multitud de modo que la plasa
se quecli desociada del cen-
tre pera poder ballar ab tota
comoditat. Lo músich del cor-
neti donarà un toch de silenci
prolongat tan com pugui
Pere. (Se presenta al centre de la
plasa y din ab alta veu.)
Atensió tots, Marna la Societat
de la Bulla que ls nubis de

Coro Himne Cerdà

Com els herens de la montanya

com els pubills d'el Pirineu

ells de la Focana o d'el Espanya

els som jermans a' Fouromen,

et qui tenim bressol y llora

mes nostra patria natural

desde Carlit fins a' la Fosa

desde Caclifins al Puigmal

abitat de Focana

abitat d'Espanya

no haya altre terra

com la Cerdanya.

ola.

n

er

la

li.

ro-

rens,

er

de

te,

la.

Des-

d,

col

et
Te
de
qu
se
la
Te
si
de
ce
O
m
sol
re
co
m
pr
Pere.
pl
de
de

Agnetta y ~~en~~ Tuamè't inau-
gurim la festa ab lo Ballet Cerotà.
amè't. Dissimulau-me, com so
nou en lo poble, no l se ballar
y per aquesta ^{poterosa} ralió no puech
complau-reus.

Qu. ¿ Com s'enten? Tu ets bon
missich y mes ó menos j'a
sabras seguir lo pous.

Res. Si, sí; que el balli, que el balli.
Tuamè't. Tu que aqueixa es la vo-
luntat de tot lo poble fare lo
que puger y veitx e' complau-reus.
Agnetta fess-me l'obsequi. (Pres
el Agnetta de la ma, la coloca
en lo cercol y ell se posa al mitx;
la musica toca lo ballet cerota
y ells ballen. Lo modo de ballar
se lo ballet Cerotà es de sequènt,
Lo faclri colocat al mitx del cercol

durant alguns compassos acom-
panyarà de la mà a la feclri-
na repicarà treserillos y ferà
voltear al entorn seu, despues
deixa de la mà a la feclrina
que irá voltear de puntetes al
entorn d'el feclri; ab las mans
colocadas una sobre l'altra en
la cintura y ferà un pas me-
nut y a la caelensia de la mi-
sica canbiarà la feclrina de di-
recció desfer sempre ballar lo
cercol que habia trassat, y lo fe-
clri farà una barretada, als
compassos d'el ball que se judi-
qui oportu, se serà un fort estre-
pit de trompa de automovil.
La Gen d'el fons de la escena, Un
automovil, un automovil! (Cri-
dam y alsen los brassos.)

ls. demés. ¿Qui sera? ¿Qui sera?
(Tots en confusió se dirigeixen
al fons; para la música.)

Escena 2^a

Un luesos automovil se pre-
senta a la carretera. Lo chofer
cobert ab vistosa blusa y grans
ulleras; en ell van assentats
Don Prudenci y Donya Clara ab
elegants trajos de viache; para
l'auto movil, tots lo rodejien,
baixan los viatjers y s' dirigeixen
al prosceni.

Canet. (Abixis que ls ven.) ¡Papa!
¡Mama! sigan ben vinguts
en aquest poble de dicha y
alegría. (Els abraça.)

Clara. ¡Sigas ben trobat fill de
mas entanyas!

Prudenci. El cor esclata de ale-
gria al veure robust y ple de vida.
Tuamè. Fan immèns benefissi el
dech a' las personas caritativas
de aquest pobre y als aires purs
y vivificans de aquest país.

Clara. ¡Oh diçia! diçem; diçem
¿ahont es la noya que ha ceubi-
vat son cor y de la que heus
elojis me fayas en las cartas?

Tuamè. L'anjel destinat a fer ma
felicitat, es l'Agneta que aques
voste ven mare meba. (Preentanta.)

Clara. (Abraçantla y besantla.)
¡Que bonica! Es un pom de flors.

Prudenci. (Desantla en lo front.)
Es una joya de immens preu.

Agneta. (Admirada.) No se lo
que m'passa; estich desperta
y m'sembra que somno.

para, No somias filla meba; se
quet falta una maura y aqui
la tens. Tu ets l'enjel que com-
pleta ma dicha. (Formant-la a
cebras ser y a vesar.)

Joanet. Pare meu; aqui l'hi pre-
sento l'home que ab sos cuida-
dos m'ha retornat la salut y
ab sos consells y direccio de tra-
ball ha donat vigor y robustes
a mon cos; l'home jeneros que
sens correixem no sols m'ha
obert la sua casa si que tambe
sos braços mostranme un ca-
rinyo ^{tan gran} com no s'hi pod haber
de millor.

Joanet. Jo que elo confes; en Tu-
anet es un jove ilustrat y jo un
pobre payes que no se para a las
peras responder a son lejis agrahimen

Prudens; Pot ser que siga veritat
lo que diguen; pero habern de
considerar que las provaritas
surtan ^{y se las enforca el ven} de la boca, pot no sen-
tirlos el cor, poden ser mentida
y per ~~consequent~~ no son per con-
sequent proba ^{forma} el estimacio. Las
obras ^{permesidens} no mentan, ^{may aqueixas} surten el
cor, no admeten dispute, aqueixas
si que son probas de verdat
amor; ^{Ayxi donchs jo tambe meisco non}
^{agratiment al de mon fill, (L'abrassa)}
Agreda; ^{despit} Infelis. Jo ab tota ma
ignossencia he presat entera ma
voluntat a men Tuamet cre-
yent que era un jove del meu
bras, son amor no m'pertany
perque no puch aspirar a tan
alta presicio; estich confusa
¿Com fare?; Pobreta de mi!

met, Lo que ferdís, es obeir la
voluntat de nostres pares y
satisfere el desitx de nostre cor. *

(Prenent hi la ma.) Estimada
meba; dema serois ma esposa,
son amor pur y desinteressat
em fara viure en un mon de
proesia, sens que acabi ja may
entre nosaltres tanta ~~tristeza~~
dicha y alegria.

(La musica repeteix lo motiu
del Home Verdú y can teló.)

Prou,

Barcelona 24 Septembre del 906,

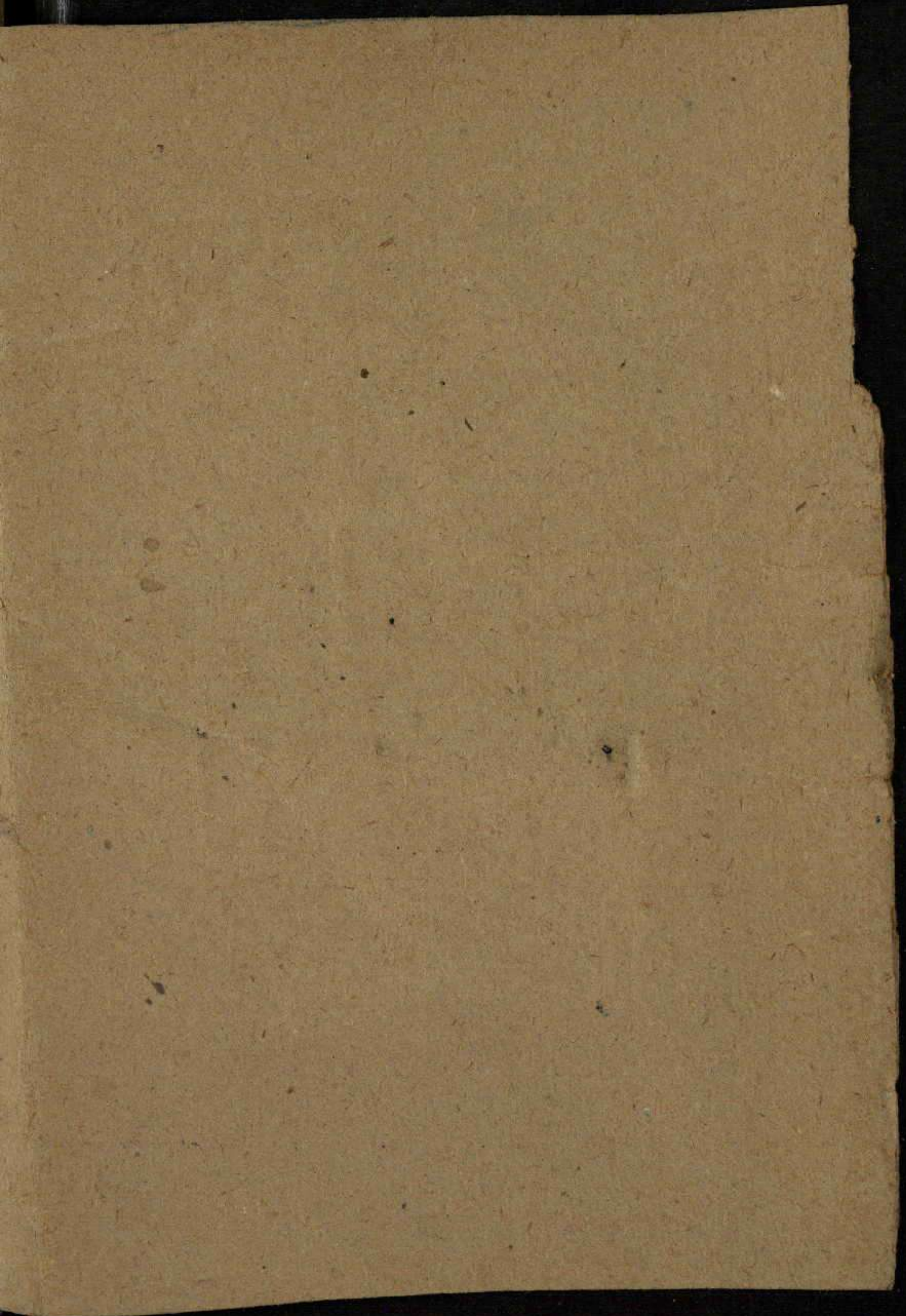
Pau Montella

Estimada meba, essent dema ma esposa
m duros de son anhelat carinyo la proba

Don ammor fur y desinteressat
ens ferra viurer en un mond desvestit
pens que sheji ja may acabat
entre nosaltres tanta dicha y alegria.

Es per cert molt exagerat tot
lo que pinta D. Toume Rosinyol
en son cuadro "La Alegria que
passa". Si algu troba exagerat
lo que pinto en "La Alegria que
dura" jo l'remeto a la Verdanya
peraque estudihi allí lo que des-
crieh en mon cuadro; y si no, no
faltara qui coneixi aquell
pais y l'hi corroborara la veri-
tat de tot lo que he descrit.

Esrent lo poble ahont se desvenolla la
escena molt cult y sibilidat, aconsello que
els personatjes vesteixin ab elegancia y
a la moderna. En quant al llenguatge,
he procurat que ^{en alguns personatjes} parla en
la cornuca de la Verdanya.

3
Sa Bregma que vider.
Bibliotheca Senhau
de
Joni Almondella
2^a Copia

1006390072